

Səbuhı Vəliyevin yeni şeirləri
Məzahir ƏHMƏDOĞLUNUN
təqdimatında

Arzuları qaldı belə

Bir şəhid balasının sözləridir bu...

Arzuları qaldı belə,
Meyvə deyil ki, dərəsən.
Dünyanın gərdişi bilən
O xoşbəxt kimdi görəsən?

Cavan iken işim-işim
işildəyan
Gülələrə xoş gəldilər.
Harda oldu tuş gəldilər.
Hərdən-hərdən gülələr de
Rəhm elədi, qaldı belə.
Dostun biri şəhidliyi
fəth elədi,
O birisi od içində
Əhd elədi, qaldı belə.
Qapınızın cəftəsindən
gelən səslər,
Bilirsənmi kimi səslər?

Həsrət səslerin ardına
Yer gedirdi, göy gedirdi.
Atan görən yuxurlarda
Yaman tez-tez bəy gedirdin.

Bir yarpaqdı,
Xəzan vaxtı tökülmədi,
Başı üstündən qara yeller
çekilmədi,
Yuxuları qaldı belə.

Özü getdi
Atacanlı mərd böyüdü,
Şəkilləri
Göz yaşları, dərd böyüdü,
Əzizləri, yaxınları
qaldı belə.

Saçlarına lap təzəcə
dən düşürdü,
Ana sabrı qaldı belə.
Qəbri üstə əlində gül
üşüyürdün,
Yändi, qəbri qaldı belə.

Alinımızın yazıları
Döñüb oldu qan çanağı.
Sönmüşdə ata ocağı,
Külək özü qaldı belə.

Sayığını sayan nə çox,
Bir görün fələk nə sayır.
Ərşə çıxan ahdan da çox,
Fələk özü qaldı belə.

Zamanın sərt qovğasında
Çox arzular hədər oldu.
Bu get-gellər dünyasında,
Mənim balam, bize qalan
Vətən oldu, Vətən oldu.

MƏLƏKDİ - GÖZÜ YAŞLI

Ana şəhid oğluna toy edirdi...

Bir ananın səssiz haray,
haydi bu,
Dolaşırı bir sevimli aşiq üstə.
Bir ruh gəzər
Adamların başı üstə, -
Görən kimin toyudu bu.

Bu dünyanın işinə bax,
Gedən gedir, galən galır.
Bu nə lədi görən Allah
Bəysiz toyə
Mələk özü gelin gelir.

Bosdu əli, bosdu yani,
Göre bilməz onu heç kim
Nurda gəlir.
Bir ev nədi, çəşdi hamı,
Bu gelin bir yurda gəlir.

Qubariyla, sevinciyə,
Bu toy bizim
Ruhumuzu sarıylərən,
Daha geniş, daha mavi

Dünyanın gərdişi bilən O xoşbəxt kimdi görəsən...

Göləleri açılan gördüm.
Yanıb, yanıb quruyurkən,
Gülləri açılan gördüm.

Ruhları şad olsun deyə,
Əl açdı göye körpələr.
Anaların "can" səsine
"Atacan" deyən körpələr.

Dünyanın işi belədir,
Heç vaxt sırrını açmadı.
Ana nə illah elədi
Gəlin üzünü açmadı.

Dağdan ağır toxananadır,
Biz bir yana,
Bu dünya da bir yanadır.
Bu toydadır Haqqın səsi.

Burda qalxan nidaların
son nöqtəsi
Bizi Allah kölgəsinə
Çağırın minbərdi bəlkə.
O gün toyda bay oturan
Bir deyil, minlərdi bəlkə.

İşığı, yaraşığı, -
Neçe-neça qazılər,
Şəhid analarıydı.
Sabr etdikcə böyüyen,
Böyüdükcə üzülnən
Dünyanın şahzadə
Xanımlarıydı.

Fani dünya
Əvvəl-axır düşəcəksen
Bizi saldırgan oyuna.
Səni çağırıa bilməzdik
Şəhid balanın toyuna.

Sorusundan ki, bu toy-dünyan
Həqiqət, ya nağılımdır?
İşdəklərin düyün-düyün,
Bu düyünün açanmaya
oguldumu?

Ana idi, əl çəkmədi,
Haqq yerin alası oldu.
Səni bu toyla təkədi,
Minlərin anası oldu.

Ürəklər dolu olsa da,
Gözlərə yaş görmədilər.
Bəyle gəlinin yerini
O günə boş görmədilər.

Bələ getməz dünya əlbət,
Nə etdi, qarşılığı verildi.
Bir kuncdəse
Ana ilə gəlin xəlvət
Bir-birinin göz yaşını silirdi.

Tənha ağac

Bir təpənin üstündədir,
Gündüz gözü
Gün yaman ağır keçir.
Ay da onun qəsdindədir,
İşində qalsın deyə
Bir azca da yaxın keçir.

Tənha ağac, sərrini aç,
danış bir az,
Kim yanında xoş söz dedi,
bir gül əkdi.
Hər yanı dağıdan tufan
Sənin başına əl əkdi.

Kimlər idi, dillənsənə,
Yamana yozdular yaxşını.
Necə vaxtsız-vedəsiz
Qəbrini qazdlar yaxşın.

Görüb çəkildin özüne,
Qarış-qarış, addim-addim.
Barmı verirsən, yoxsa
Yadından çıxdı adın
Heç baltalı o əllər də
Sənin üstünə qalxmadi.
Bilməzdin qonşu meşə
Sənə də ası düşər.
"Qoynumdakı biten ağaclar
Niyə bunca böyümədi,
qalxmadi".
Üstüne gəlen mehi
Yarı yolda saxladı.
Özü de bilmədi ki,
Yalnız sənin xətrinə
Allah onu bələlərdən
saxladı.

Nə kövrələr, nə dinər,
Bu ağacın dağ dərdində
Çiçəklərin gözü ilə
Bir düzəngah ağıladı.

Yarpaqları bir sözdən
Səslesin, piçildər.
Meşənin ağlı çashır.
Bu ağac adamlarla
Mehsiz neca
Meh dilində danışır.

Allah soraqlı duruşu,
Gövdəsi, budaqları
Bir elçatmaz sehrədə,
Bir ilahi biçimdə...
Meşənin ucbatından,
Yolu kəsilən meh də
Əsir günah içinde.

Əvvəl-axır quruyacaq,
Yox olacaq kölgəsi,
Meşənin üzü güləcək.
Dilində Allah kəlməsi,
Qəti günün, saatın
Bu ağac özü biləcək.

Bu, gürşaddi...

Bu , gürşaddi...
Göylərin yeri rahatdı.
Yerə nə olur, olsun,
Sellər, sular oynasin.

Mələk baxdı maddim-maddim
Köhne evin uğcuğuna.
Damcıların sayı itdi.
Gürşad bildiyin elədi,
Sevmayənin acığına.

Yükünü çəkib gedən,
Buludlar usanıb, qaldı.
Görüş yerinə sari
Əlliəri uzanı qaldı.

Bu , gürşaddi...
Sanki göylərdən enən
Dördnala çapan atdı.
Bu yağışın altında
Çəmənlər , düzərlər qaldı.
Bir də ucundan tutub
Yeriyan sözər qaldı,-

Səni, sevdiyimdən
daha artıq sevmək,
Gördüyümdən
daha artıq görmək.
Dodağın qacşın deyə,
Özüma güldüyümdən
daha artıq güləmkə.
Yolunda öldüyümdən
daha artıq ölmək.

Sən demə beləymis
Arzuların ən şirini.
Sevgilərlə doldur,
Dağlırlar əksi oynayan
Suların ən dərini.

Yüşən boz kürkü altında
Siyarlıb çıxan baharda,
Bir kəpənək qanadından
Gözərlərin düşən tozla
Ulduzlardan ayrı düşdü.

Qarşısında tövbə durur,

İşində bacım, üzmedə,
Çiçəklər də əllərində
Uzmadı bacım, üzmedə.

Yerlərini boş görünce,
Uçub gəldilər üstüne.
Quslar töküdə ləyəini
Üzən gəmilər üstüne,
Dözmədi bacım, dözmədi.

Quslar, quşlar...
Dövrə vurub çığışdırilar.
Bir nişanın harayına yiğişdilər-
Har sevgi ahının ömrü
Yüz ildi bacım, yüz ildi.

Gəmilər də üzdi, üzdi.
Her şeyden əlini üzdi.
Yüz illik sevgi ahindən ,
O ağ yelkən əllerini
Uzmadı bacım, üzmedə.

Yaxşı ki...

Dağlar başındaki buzlağa
Nəfəs dəyməyib yaxşı ki.
Bu zirvələr yaranışdan
Qafəs görməyib yaxşı ki.

Yaşayır arın-arxayın.
Yamancında
Döyüşlərde yorğun düşən,
Dağ kəlləri mürgülyər.
Hərdən-hərdən
İldirimlər yaxalayır, səngərləyir
Hər ötən yel bu dağlardan
Əsə bilməyib yaxşı ki.

Zalim fəleyin oyununda
Dağ yüksək qalib boyunda.
Min illərdi quçağında
Çağlayıb susan bulaqdan
Nəsə bilməyib yaxşı ki.

Keçər, duman da üzülər,
Haçansa dünya düzələr.
Alağözlü bir nazənin
Yanıq verəndə yüzünə,
Dərələrdən ayağını
Üzə bilməyib yaxşı ki.

Gün gəldi, il dolandı
Zelzələdən paralandı,
Başına bir göl dolandı,
Dağların ömrü uzandı.
O qıymət gününənən
Dözə bilməyib yaxşı ki.

Bu ömür-gün yollarında
Seçincə dostu, yaxını,
Əcəlin da qollarında
Qocalıq kəsdi qapını.

Cox tez ayrıldı yolları,
"Niyə?" sorur boş qolları.
And yeri yox göz görəsi,
Gözündə qoşa kölgəsi
Ay işğindən qaçı.

Vuvası dağilan quşlar,
Bir-biriyle baxışdırılar,
Hara gəldi uşusdular,
Cah-cah dilləri dolaşdı.
Çöp gətirən dimdikləri
Ay işğindən qaçı.

O kimdi dəhsət cəbrle,
Galib çatdı doğma qəbre.
Durub baxdı naşı-naşı,
Oxunmayan bir başdaşı
Ay işğindən qaçı.

Günəş batdı yavaş-yavaş,
Nəsə bulanıb qarışıdı.
Dağ kəlini bir quş kimi
Dərə boyu uçuran daş,
Ay işğindən qaçı.

Göylər nə deyir

Zamanın öz gərdişi var -
Yerde belə çətinidə,
Əlac ana bətnindəse,
Göy üzüyle nə işin var?

Haqq olanı düşünürkən,
Son bağlıları sən qırma gel.
Qolun yanına düşürkən
Göylərə əl qaldırma gel.

Cox şeyi verdin yellərə,
Öz arındıdan yan durma gel.
İmdad diləyen əllerə
Leysan, dolu yağırdıma gel.

Sər səndən əhd alsın deyə
Başına kül əleyəndə,
Külə cavablaşın deyə,
Sən özünü yandırma gel.

Bu dünyani nə bilmisən
Günah işladıb gelmişən.
Rəhəmə gətirə bilməsən,
Paralanmış bağırına gel.

Özümüzü gördük

Gəldi uşaqlı illəri...
Çox şeylərə heyər,
Aşıqlik illəri...
Laylay qanadlı nənələr,
Yüyürükərlərən üçub getdi.

İllər keçdi, biz de gördük cavənləri,
Sevgimizə "yox" deyilən yamanlığı.
Köhne, təzə dəblərində,
Amma ki, boş ciblərində
Cavənlərin ləzzət anı keçib getdi.

Bu ömür-gün yollarında
Seçincə dostu, yaxını,
Əcəlin da qollarında
Qocalıq kəsdi qapını.

Baxdıq, birlilikdə baxdıq,
"Heyət" adlı bu filmə.
Kimi ağlar gözü ilə,
Kimi da gülə-gülə.

Baxdıq, özümüzü gördük.
Qeylü-qalda, dar ayaqdə
Niyə axı, biz hamımız,
Niyə sən?
Uzun çəkdi deyəsən.

Zülmət çöksəydi ekrana ,
Uşaq olub, nağillardan
Ovcumuza düşüb qalan
Sırın-sırın almalar
Åldanmadıq.
İyirmisində gözəl-göygəç xanımların
Bir sözündən odlanmadıq.
Sonra ömrün xəzan çığı,
Bağrı şan-şan,
Həm de peşiman, peşiman,
"Axmaq qoca" adlanmadıq.

Sənsiz

Yazda pəncəremizi
Soyuq qış alır, sənsiz
Mıralar düşmən olur ,
Küsüb barışır, sənsiz.

Bir uşaq gülüş umur,
Gözüm yaşarı, sənsiz.
Səni çox sevim deyə
Çoxmu yaşayı, sənsiz?

Görüş yerimiz ki, var,
Yağar yağışlar, sənsiz.
Bu damcı-piçilti lər
Səni bağışlar, sənsiz.

Ay ulduza, Yer göye
Çətin yaraşır, sənsiz.
Elə məzarımız da
Olsun yanaşı, sənsiz.

Ay işğindən qaçı

Ay işığı uzaq gəzər
Dibi görünməyən şamdan,
Nə dözər, nə də bağışlar.
Kiminsə uyuq damından
Başına yağan yağışlar
Ay işğindən qaçı.

Sevgi ahi

Axşamdan başladı yağış,
Ömründə belə yağmamış.
Yerla bir oldu leşəklər,
Görüş yerindən çiçəklər
Küsmədi bacım, küsmədi.

Hər şey dəyişdi bir anda,
Göyün yeddinci qatında